

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

27 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța din 14 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, declarate de către avocatul Țurcanu Igor în numele inculpaților Ursu Anatolie și Axînoi Valeriu și inculpatul Ursu Anatolie, în cauza penală în privința inculpaților

Ursu Anatolie XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX

și

Axînoi Valeriu XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 17.04.2015 - 14.04.2017;
2. Instanța de apel: 10.05.2017 - 21.02.2018;
3. Instanța de recurs: 18.05.2018 - 27.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța din 14 aprilie 2017, Ursu Anatolie și Axînoi Valeriu au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza:

- art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal la câte 5 ani închisoare fiecare;
- art.172 alin.(2) lit.c) Cod penal la câte 5 ani închisoare fiecare și
- art.179 alin.(1) Cod penal la câte 1 an și 6 luni închisoare fiecare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, le-a fost stabilită pedeapsă definitivă de câte 7 ani și 6 luni închisoare, fiecare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Ursu Anatolie și Axînoi Valeriu în beneficiul succesorului părții vătămate Grigor Galina a prejudiciului cauzat în mărime de 11650 lei.

2. Prima instanță a constatat că Ursu Anatolie și Axînoi Valeriu, în noaptea din 26 spre 27 decembrie 2013, prin înțelegere prealabilă, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, aflându-se în stare de ebrietate, au pătruns în domiciliul părții vătămate XXX din XXX, despre care cunoștiau cu certitudine că este singură în casă și folosindu-se de imposibilitatea acesteia de a se apăra, aplicând forța fizică,

au imobilizat-o și pe parcursul a patru ore, contrar voinței ei, amenințând-o cu răfuiala fizică, schimbându-se cu rolurile, pe rând au întreținut cu ea raporturi sexuale în mod normal.

Tot ei, în aceeași noapte de 26 spre 27 decembrie 2013, folosindu-se de imposibilitatea lui XXX de a se apăra, aplicând forța fizică, au imobilizat-o și pe parcursul a patru ore, contrar voinței acesteia, amenințând-o cu răfuiala fizică, schimbându-se cu rolurile, pe rând au întreținut cu ea raporturi sexuale în formă perversă.

Tot ei, în aceeași noapte de 26 spre 27 decembrie 2013, împreună, prin înțelegere prealabilă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu scopul de a pătrunde ilegal în locuință, au deteriorat sticla de la geamul casei lui XXX din XXX, și au intrat în casă, unde contrar consimțământului stăpânei carei, s-au aflat acolo aproximativ patru ore, timp în care, prin constrângere fizică și psihică au întreținut cu ea raporturi sexuale, inclusiv în forme perverse.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul Ig.Țurcanu în numele inculpaților și inculpații, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați, invocând că partea introductivă a sentinței și cea descriptivă sunt contradictorii; - instanța nu s-a expus asupra argumentelor părții apărării și nu a motivat respingerea lor; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - vinovăția inculpaților nu a fost probată prin materialul probator administrat de organul de urmărire penală; - instanța nu a dat deplină eficiență principiului prezumției nevinovăției, prevăzut de art.8 Cod de procedură penală, potrivit căruia toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului; - instanța nu a ținut cont de faptul că a expirat termenul de prescripție pentru infracțiunea de violare de domiciliu; - nu a ținut cont de faptul că cererea de atragere la răspundere pentru violare de domiciliu și deteriorarea bunurilor a fost depusă abia peste un an de la comiterea presupusei fapte criminale și astfel, neîntemeiat a admis acțiunea civilă; - în rechizitoriu nu este indicat că inculpații ar fi deteriorat vreun bun.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, apelul declarat de către avocatul Ig.Țurcanu în numele inculpaților și inculpați a fost admis, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată sentința parțial, rejudecată cauza în partea casată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința inculpaților A.Ursu și V.Axînoi în baza art.179 alin.(1) Cod penal a fost încetat pe motivul intervenirii termenului de prescripție.

De asemenea, s-a constatat vinovați A.Ursu și V.Axînoi în baza art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal la câte 5 ani închisoare fiecare și în baza art.172 alin.(2) lit.c) Cod penal la câte 5 ani închisoare fiecare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, le-a fost stabilită pedeapsă definitivă de câte 7 ani închisoare, fiecare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunilor imputate, care au fost dovedite cu certitudine și fără echivoc, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpaților se confirmă prin declarațiile părții vătămate XXX, ale succesului părții vătămate G.Grigor, ale martorilor E.Curtean, M.Morari, S.Cichir, O.Rusnac, G.Gutium, V.Manoil, N.Morari, E.Morari, V.Grigor, O.Prepelița, S.Pavelco și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 27.12.2013, de confruntare dintre inculpatul A.Ursu și partea vătămată din 04.02.2014; rapoartele de expertiză medico-legală nr.422 în privința lui A.Ursu, nr.423 în privința lui V.Axînoi și nr.424 în privința părții vătămate din 27.12.2013, nr.180 și nr.181 din 14.03.2014, prin care a fost examinată lenjeria de corp ale inculpaților A.Ursu și V.Axînoi, probele de sânge și salivă racolate de la partea vătămată și inculpați; actul nr.325a-2014 din 28.08.2014 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu în privința părții vătămate.

Instanța a constatat că din declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală, cert rezultă că anume inculpații A.Ursu și V.Axînoi au pătruns la ea în casă prin spargerea geamului, au imobilizat-o și timp de patru ore au întreținut cu ea forțat rapoarte sexuale, inclusiv în formă perversă, declarații pe care instanța le-a considerat veridice, care relatează adevărul, fiind consecvente și consecutive pe întreg parcursul procesului penal, coroborează cu declarațiile succesului ei, ale martorilor și celelalte probe administrate în cauză, care cert dovedesc faptul că anume inculpații au comis infracțiunile reținute în sarcina lor. Totodată, instanța a menționat că declarațiile părții vătămate, a succesului ei și a martorilor indicați *supra*, au valoare probantă și just au fost puse la baza sentinței de condamnare, iar careva temei de a aprecia critic declarațiile acestora, instanța nu a constatat, aceștia au fost audiați într-un proces public sub jurământ, astfel că declarațiile lor nu pot fi puse la îndoială.

De asemenea, instanța a indicat că, fiind audiați în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuiți, în prezența apărătorilor săi, A.Ursu și V.Axînoi n-au negat faptul că au pătruns în casa părții vătămate prin spargerea geamului și au întreținut cu ea mai multe rapoarte sexuale, inclusiv și în formă perversă, declarațiile lor fiind consecvente, și clare.

Astfel, instanța de apel a precizat că probele enumerate supra și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dezbat în totalitate argumentele apelanților, precum că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate nu a fost probată.

Cu referire la argumentul apelanților, precum că probele puse la baza sentinței de condamnare sunt contradictorii și nu fac dovada vinovăției inculpaților în cele incriminate, instanța de apel a menționat că, contrar celor invocate, în speță a fost demonstrată incontestabil atât existența faptelor infracționale, prezența semnelor infracțiunii în acțiunile inculpaților, cât și legătura cauzală directă dintre faptele acestora și prejudiciul cauzat relațiilor sociale cu privire la inviolabilitatea relațiilor sociale cu privire la libertatea sexuală. Iar nerecunoașterea vinovăției de către

inculpați în săvârșirea infracțiunilor imputate, instanța de apel a apreciat-o drept metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina.

Referitor la argumentele apelanților, precum că la partea vătămată nu au fost depistate leziuni corporale, instanța de apel a precizat că, reieșind din raportul de expertiză medico-legală nr.424 din 27.12.2013, efectuat în privința părții vătămate, chiar dacă, la momentul examinării, leziuni corporale în regiunea organelor genitale, nu au fost depistate, acest fapt nu exclude săvârșirea unor rapoarte sexuale. Totodată, s-a stabilit că motivul din care la inculpați nu au fost depistate leziuni corporale este că partea vătămată, fiind speriată de către aceștia, și având o vârstă înaintată, nu a avut posibilitatea de a le opune rezistența necesară, acțiunile sexuale s-au produs pe parcursul unei perioade îndelungate de timp.

Consecvent, instanța de apel a conchis că apelanții și-au motivat cerințele apelurilor reieșind doar din declarațiile inculpaților, în apeluri fiind relatate faptele conform viziunii inculpaților și avocatului în scop de apărare, argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, care și-a bazat soluția de condamnare a inculpaților pe totalitatea probelor cercetate, care dovedesc incontestabil vina acestora, probe care au fost apreciate corect și obiectiv. Iar argumentele privind achitarea inculpaților au fost respinse, deoarece probele cercetate în cumul confirmă vinovăția inculpaților în faptele stabilite de prima instanță și temeiuri de intervenire în aspectul propus de partea apărării nu sunt.

Pe de altă parte, în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, în virtutea art.275 pct.4) și 332 alin.(1) Cod de procedură penală și art.53 lit.g) și 60 Cod penal, instanța de apel a conchis asupra oportunității de a înceta procesul penal intentat în privința inculpaților A.Ursu și V.Axînoi în baza art.179 alin.(1) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, or, conform art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar de la data săvârșirii infracțiunii au trecut mai mult de 2 ani.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.171 alin.(2) lit.c) și art.172 alin.(2) lit.c) Cod penal, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de persoana inculpaților, care la locul de trai se caracterizează satisfăcător, anterior nu au fost judecați, de faptul că circumstanțe atenuante nu au fost reținute, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpaților, corect le-a stabilit acestora o pedeapsă echitabilă faptelor comise, care corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a acestora.

Cu referire la criticile aduse de apelanți în privința acțiunii civile, instanța de apel a indicat că din materialele cauzei reiese cert că prin acțiunile infracționale inculpații i-au cauzat părții vătămate un prejudiciu material în mărime de 11650 lei și astfel, în virtutea prevederilor art.23 alin.(2), 219 alin.(1) și 221 alin.(1) Cod de procedură penală, prima instanță corect a dispus încasarea din contul acestora în beneficiul succesorului părții vătămate a prejudiciului material în mărimea solicitată.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocatul Ig.Țurcanu în numele inculpaților și inculpatul A.Ursu care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; - nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - instanța, prin respingerea neîntemeiată a cererii apărătorului de a îl invita pe expertul I.Frecăuțanu pentru a da explicații pe marginea rapoartelor de expertiză medico-legală nr.422 și nr.423 din 27.12.2013, le-a încălcat inculpaților dreptul la apărare; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis că vinovăția inculpaților este cert dovedită prin probatoriul administrat de organul de urmărire penală; - instanța a apreciat arbitrar datele furnizate de rapoartele de expertiză medico-legală, or, prin acestea nu a fost constatată existența leziunilor corporale caracteristice urmărilor ce pot apărea în cazul comiterii infracțiunilor prevăzute de art.171 și 172 Cod penal, nici la inculpați, și nici la partea vătămată; - declarațiile părții vătămate și ale succesului ei sunt contradictorii; - hotărârile instanțelor de fond nu îndeplinesc prevederile legale și anume, nu sunt expuse acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte, nu este indicat dacă acțiunile lor au atras după sine un prejudiciu, valoarea lui, probele pe care se întemeiază concluziile instanței, argumentele respingerii probelor apărării; - instanța a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile date de inculpați la 27.12.2013, deși la 12.12.2016, aceștia au renunțat la aceste declarații, pe motiv că la data respectivă erau în stare de ebrietate și nu puteau fi audiați; - instanța nu a reținut argumentele apărării cu privire la acțiunea civilă, și anume că în cadrul efectuării cercetării la fața locului nu au fost constatate bunuri deteriorate, cererea de atragere la răspundere penală pentru violare de domiciliu și distrugere de bunuri a fost depusă abia peste aproape un an de la data presupuselor infracțiuni; - instanța nu a ținut cont de faptul că lipsa bunurilor deteriorate dovedește că față de partea vătămată nu a fost aplicată forța fizică și în consecință lipsește latura obiectivă a infracțiunilor imputate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ig.Țurcanu în numele inculpaților și inculpatul A.Ursu, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de

fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu condamnarea inculpaților, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor imputate, solicitând să fie achitați pe motiv că în acțiunile lor lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost condamnați.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, partea vătămată, succesorul acesteia, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.171 alin.(2) lit.c) și 172 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția inculpaților se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate nemijlocit în instanțele de judecată, și anume prin declarațiile:

- părții vătămate XXX, potrivit căroră, la 27.02.2013, ora 00.15, două persoane de gen masculin au intrat în casa ei și aplicând forța fizică, i-au scos hainele și amenințând-o cu omorul, au impus-o să întrețină raporturi sexuale, aproximativ patru ore. A precizat că persoana care a amenințat-o cu cuțitul locuiește în vecinătatea sa și că după ce aceștia au plecat, a mers la sora ei să-i zică de cele întâmplate și i-a văzut pe persoanele în cauză la magazin, după care s-a adresat la poliție;

- succesorei părții vătămate G.Grigor, potrivit căroră, în dimineața zilei de 27.12.2013, a venit sora ei, plânsă și i-a povestit că în noaptea de 26 spre 27.12.2013, în domiciliul ei, prin deteriorarea geamului, a intrat A.Ursu și încă o persoană necunoscută, care, amenințând-o cu cuțitul și aplicând forța fizică au obligat-o să întrețină raporturi sexuale, atât în formă naturală, cât și perversă, iar dimineața când au plecat au deteriorat și ușa de la intrare. După cele povestite, ea și sora ei, au mers la domiciliul ultimei, unde a văzut că într-adevăr geamul și ușa de la intrare erau deteriorate. Ulterior au mers la inspectorul de sector și au depus

plângere, iar mai târziu, la ea au venit mamele inculpaților rugând-o să retragă cererea în schimbul reparării prejudiciului cauzat;

- martorului E.Curtean, care a declarat că, la 27.12.2013, aflându-se la serviciu în magazinul „Alimentara nr.27”, la ora 09.30, au intrat A.Ursu și V.Axînoi, iar la puțin timp și partea vătămată, care apropiindu-se de ei au început să se certe, însă despre ce vorbeau nu a auzit;

- martorului M.Morari, care a declarat că a fost anunțat de către sora sa G.Grigor că sora XXX a pățit ceva, că au intrat în casă la ea. Venind la fața locului a văzut că geamul din partea dreaptă a casei era spart și că era murdărie, urme de pătrundere în casă, la fel, a văzut că ușa de la intrare era distrusă. XXX i-a povestit că, noaptea a auzit zgomot în antreu și când a mers să vadă ce se întâmplă a văzut doi bărbați care i-au luat lanterna din mână și au împins-o în casă. Ulterior unul din bărbați i-a pus cuțitul și au impus-o să întrețină cu ei raporturi sexuale. Pe unul din ei sora sa l-a recunoscut, acesta fiind A.Ursu. A mai indicat că, la 29.12.2013, mamele inculpaților au fost la sora G.Grigor rugând-o să retragă cererea. La 04.02.2014, aflându-se cu surorile sale la poliție, A.Ursu și-a cerut iertare și a recunoscut că a fost la XXX împreună cu V.Axînoi. Ulterior însă, la 06.02.2015, mamele inculpaților au amenințat-o pe XXX, cerându-i să-și retragă cererea și astfel, la 10.02.2014, s-a adresat la poliție cu o cerere, prin care a declarat acest fapt;

- martorul S.Cichir, care a declarat că a servit alcool împreună cu A.Ursu și V.Axînoi, ulterior a aflat de la mama sa că aceștia au fost învinuiți de viol;

- martorul O.Rusnac, care a declarat că despre viol a auzit a doua zi de la vânzătoarea de la magazin, care i-a povestit că despre acest fapt a auzit de la partea vătămată, care i-a povestit că la ea au fost doi băieți, unul „bălan” și unul „negru”. După trei zile de la cele întâmplate a vorbit personal cu XXX, care i-a spus că inculpații au intrat noaptea pe fereastră și că au violat-o;

- martorul G.Gutium, care a declarat că a auzit despre faptul că XXX a fost violată de la șeful oficiului poștal, însă cu ea nu a vorbit și detalii nu cunoaște;

- martorul N.Morari, care a indicat că sora sa i-a povestit că, noaptea, inculpații au stricat fereastra și au intrat în casă și au violat-o, i-a zis că l-a recunoscut pe A.Ursu. În acea zi, după amiază, au venit părinții lui A.Ursu și V.Axînoi și i-a rugat să-i ierte pe băieți deoarece sunt tineri;

- martorul V.Manoil, care a declarat că despre viol a auzit a doua zi;

- martorul E.Morari, care a relatat că partea vătămată i-a povestit că, în luna decembrie 2013, noaptea, inculpații au stricat fereastra și au intrat în casă și au violat-o, i-a zis că pe A.Ursu l-a recunoscut dintr-o dată, iar pe V.Axînoi dimineața, când acesta s-a întors după telefon;

- martorul V.Grigor, care a declarat că partea vătămată i-a povestit că inculpații au intrat la ea în casă pe fereastră și au violat-o, și că au fost mamele băieților să se împace;

- martorul O.Prepeșița, care a declarat că partea vătămată i-a povestit că joi seara inculpații au intrat la ea în casă și au violat-o, sora sa l-a recunoscut și pe V.Axînoi. De asemenea, a indicat că atunci când discuta cu sora, în casă au intrat mamele inculpaților și au rugat-o să-i ierte că sunt tineri;

- martorul S.Pavelco, care a declarat că a participat la cercetarea la fața

locului efectuată în casa părții vătămate, unde au fost depistate urme de încălțăminte, ușa era parțial deteriorată, erau cioburi de sticlă sub geam,

și actele cauzei:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.12.2013, potrivit căruia în casa părții vătămate au fost constatate urme de pătrundere forțată, *cu deteriorare de bunuri*;

- procesul-verbal de confruntare dintre bănuitul A.Ursu și partea vătămată din 04.02.2014;

- rapoartele de expertiză medico-legală nr.422 și 423 din 27.12.2013, efectuate în privința lui A.Ursu și respectiv în privința lui V.Axînoi, potrivit cărora, deși la inculpați nu au fost depistate leziuni corporale sau urme de proveniență biologică pe organele lor genitale, *întreținerea rapoartelor sexuale nu se exclude*;

- raportul de expertiză medico-legală nr.424 din 27.12.2013, efectuat în privința părții vătămate, potrivit căruia, deși la aceasta nu au fost depistate leziuni corporale sau urme de proveniență biologică pe organele genitale, precum și alte date care ar indica la săvârșirea unor rapoarte sexuale forțate, *întreținerea rapoartelor sexuale nu se exclude*;

- rapoartele de expertiză medico-legală nr.180 și nr.181 din 14.03.2014, prin care a fost examinată lenjeria de corp a inculpaților, probele de sânge și salivă recoltate de la partea vătămată și inculpați, potrivit cărora: pe chiloții lui V.Axînoi a fost depistată spermă fără amestec de sânge, salivă și celule vaginale, iar la determinarea apartenenței de grupă a fost stabilită antigena „A” numai în RAE, ce nu exclude provenirea de la orice persoană, sângele căreia se referă la grupa A-beta(II) „asecretoare” - grupă sangvină din care face parte, inclusiv sângele lui V.Axînoi; pe chiloții lui A.Ursu a fost depistată spermă fără amestec de sânge, salivă și celule vaginale, iar la determinarea apartenenței de grupă a fost stabilită antigena „B”, care a putut proveni de la A.Ursu, acesta având grupa sangvină B-alfa(III);

- actul nr.325a-2014 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 28.08.2014, efectuat în privința părții vătămate, potrivit căruia aceasta își dădea seama de acțiunile care au avut loc în privința ei, să conștientizeze, să perceapă circumstanțele cazului și să depună declarații;

- cererea părții vătămate de a lua măsuri cu A.Ursu și V.Axînoi, care au intrat în casă, au speriat-o, violat-o și i-a distrus obiecte din casă în sumă de 11650 lei solicitând și recuperarea prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și cererea de chemare în judecată depusă de partea vătămată la 08.10.2014.

Probele indicate sunt detaliat descrise în hotărârile judecătorești, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială.

Totodată, examinând argumentele invocate în recursurile ordinare declarate de avocatul Ig.Țurcanu în numele inculpaților și inculpatul A.Ursu, Colegiul penal sesizează că aceștia invocă, în mare parte, aceleași motive, care au fost invocate în apel și care se bazează pe aprecierea probelor, instanța de apel expunându-se argumentat și detaliat asupra lor.

În acest sens, instanța de recurs menționează că solicitările recurenților bazate pe astfel de argumente nu constituie temei pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Mai mult, Colegiul penal sesizează că textele recursurilor repetă aproape în totalitate textele apelurilor, argumentele expuse de recurenți fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel (f.d.224-237 vol.2), redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra argumentelor recursurilor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19 aprilie 1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19 decembrie 1997).

În context, cu referire la argumentul recurenților, precum că instanța nu a reținut argumentele apărării cu privire la acțiunea civilă, și anume că în cadrul efectuării cercetării la fața locului nu au fost constatate bunuri deteriorate, Colegiul penal constată că acest argument contravine materialelor cauzei, or, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 27.12.2013, în casa părții vătămate au fost constatate urme de pătrundere forțată caracterizate prin *deteriorare de bunuri*, acest fapt fiind dovedit, inclusiv prin tabelul fotografic anexat la acest proces-verbal (f.d.6-10 vol.1). De asemenea, faptul deteriorării bunurilor părții vătămate este probat, inclusiv prin declarațiile părții vătămate, ale succesului părții vătămate și martorilor M.Morari, N.Morari, O.Prepeșița și S.Pavelco.

Complementar, la argumentul recurenților, precum că instanța nu a ținut cont de faptul că lipsa bunurilor deteriorate dovedește că față de partea vătămată nu a fost aplicată forța fizică și în consecință lipsește latura obiectivă a infracțiunilor imputate, Colegiul penal consideră necesar să precizeze că acest aspect nu este relevant în speță, or, reieșind din materialele cauzei, latura obiectivă a infracțiunilor imputate inculpaților a fost realizată prin aplicarea față de partea vătămată a forței fizice, amenințare și imobilizare, circumstanțe reținute din declarațiile părții vătămate, ale succesului părții vătămate și ale martorilor M.Morari și O.Rusnac.

Cu referire la argumentul recurenților, precum că instanța nu și-a argumentat respingerea probelor apărării, instanța de recurs menționează că, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată din 09.10.2015, instanța, la cererea avocatului i-a audiat în calitate de martori pe M.Spiceac, A.Arhip, E.Onilă, M.Ursu, V.Axînoi, A.Axînoi, declarațiile acestora fiind consemnate și anexate la materialele cauzei, pe care instanța le-a apreciat critic, iar a martorilor M.Ursu, V.Axînoi, A.Axînoi, pe motiv că aceștia sunt părinții inculpaților, sunt cointeresați direct în soluționarea cauzei, pentru ca inculpații să nu fie pedepsiți (f.d.122-123, 135 v.2).

Consecvent, cu referire la argumentul recurenților, precum că instanța neîntemeiat a respins cererea apărătorului de a invita expertul I.Frecăuțanu pentru a da explicații pe marginea rapoartelor de expertiză medico-legală nr.422 și nr.423 din 27.12.2013, Colegiul penal constată că, contrar celor afirmate, instanța de apel, în încheierea protocolară emisă pe acest subiect, a indicat că cererea respectivă este respinsă din considerentul că apărarea, deși era liberă și în drept să o facă, din motive necunoscute, nu a înaintat un astfel de demers în fața primei instanțe (f.d.213 verso v.2).

Referitor la argumentele recurenților, precum că instanța a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile date de inculpați la 27.12.2013, deși la 12.12.2016, au renunțat la aceste declarații, pe motiv că la data respectivă erau în stare de ebrietate și nu puteau fi audiați, Colegiul penal precizează că instanța de apel în decizia sa a făcut o enumerare și o descriere a materialelor cauzei cercetate, însă nu toate acestea au fost puse la baza deciziei de menținere a sentinței, or, reiterând cele expuse supra, la baza sentinței de condamnare au fost puse anume: declarațiile părții vătămate, ale succesului părții vătămate, ale martorilor E.Curtean, M.Morari, S.Cichir, O.Rusnac, G.Gutium, V.Manoil, N.Morari, E.Morari, V.Grigor, O.Prepeșița, S.Pavelco și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului, de confruntare dintre A.Ursu și partea vătămată; rapoartele de expertiză medico-legală în privința lui A.Ursu, V.Axînoi și XXX, actul nr.325a-2014 din 28.08.2014 de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu în privința părții vătămate, care examinate conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care dovedesc cu certitudine și fără echivoc vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunilor imputate.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpaților, inclusiv vinovăția acestora, iar argumentele recurenților, precum că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate, ale succesului părții vătămate, ale martorilor și actelor cauzei descrise mai sus.

Colegiul reține și menționează că, contrar celor afirmate de către recurenți în recursuri, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către avocatul Ig.Țurcanu în numele inculpaților și inculpați, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursurile recurenților, în situația respectivă, sunt declarative și contravin faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și

analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Coroborând cele expuse, argumentele recurențelor, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sunt neîntemeiate. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, astfel Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ig.Țurcanu în numele inculpaților și inculpatul A.Ursu, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Țurcanu Igor în numele inculpaților Ursu Anatolie și Axînoi Valeriu și inculpatul Ursu Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința inculpaților Ursu Anatolie și Axînoi Valeriu, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu